

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

† Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων δσίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.
Εύδοκίας ὁσιομάρτυρος (†160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης
μαρτύρων.

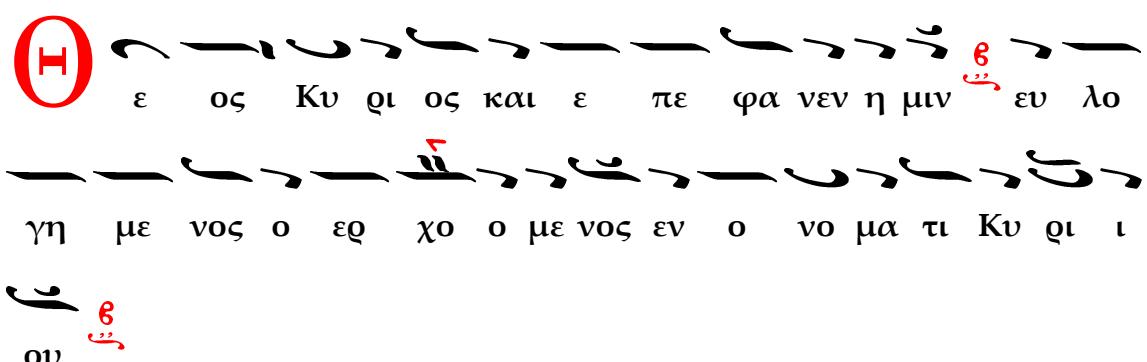
Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν συναξαρίου, τοῦ κατὰ τὸν τυχόντα ἥχον
θεοτοκίου τῶν ἑσπερίων, καὶ πλὴν τυχούσης ἔօρτῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάφαλμον,
Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

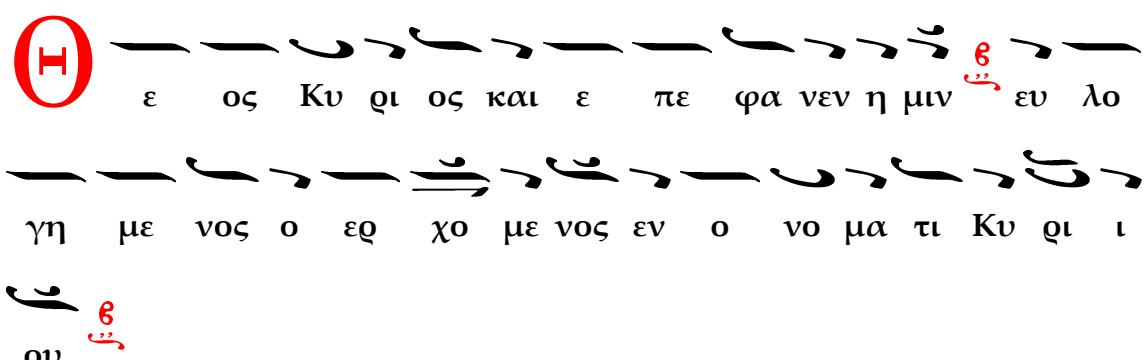
Ὕχος Δι-θ-

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμινάμην αὐτούς.

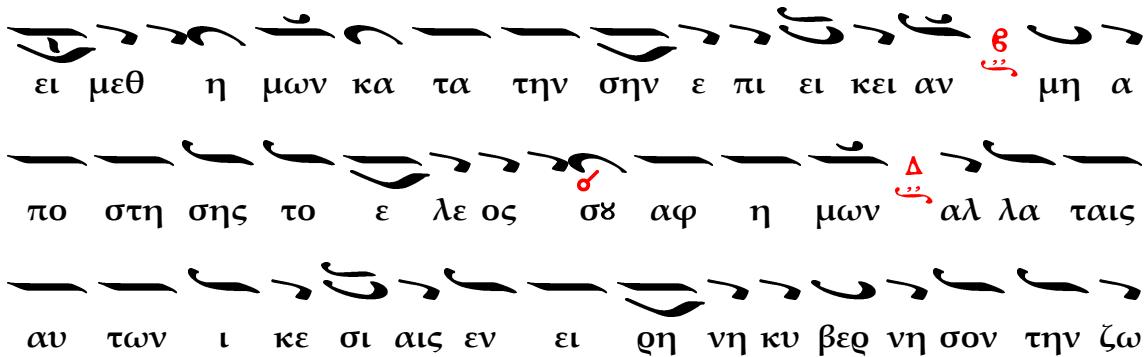
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὅφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ὕχος Δι-θ-

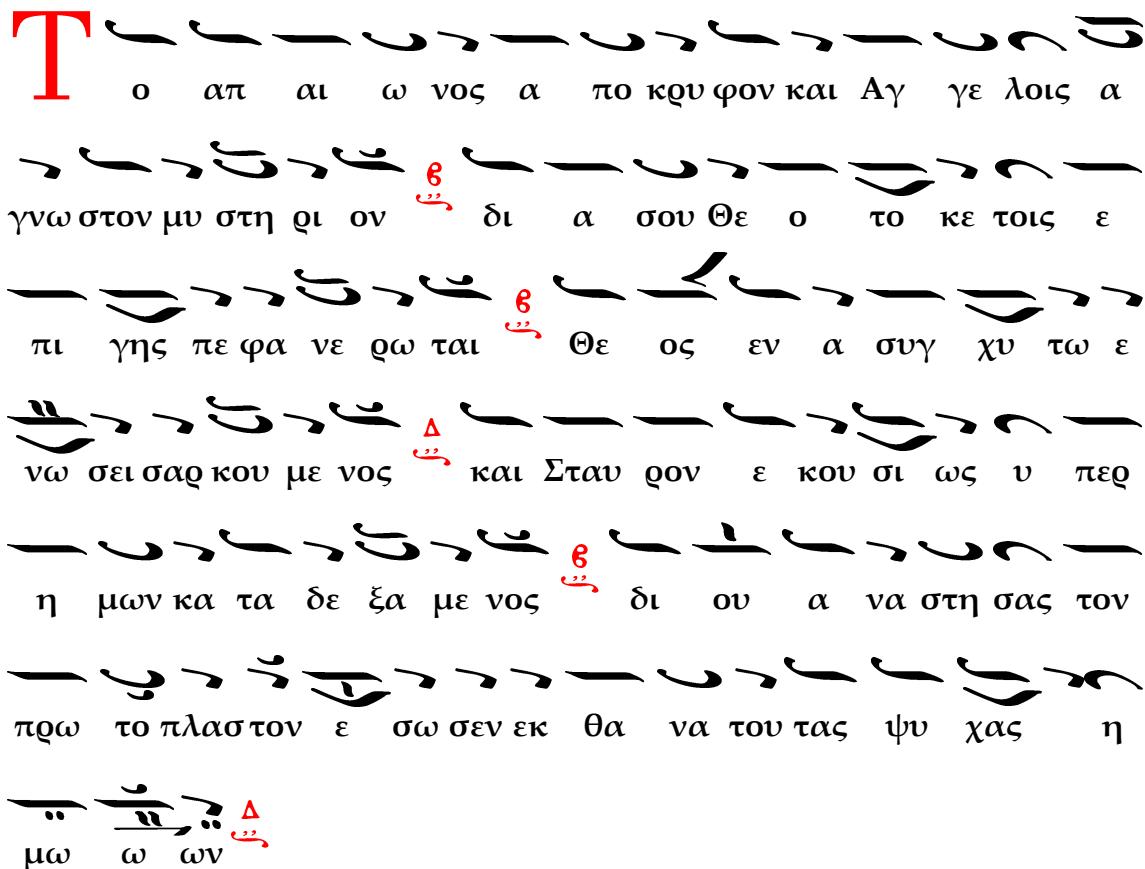

ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι ει κει αν **μη** α
πο στη σης το ε λε ος σ⁸ αφ η μων **αλ** λα ταις
αν των ι κε σι αις εν ει **οη** νη κυ βερ νη σον την ζω

ην η μων **ε**

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνωστον μν στη ρι ον **δι** α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται **Θε** ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σαρ κου με νος **και** Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος **δι** ου α να στη σας τον
πρω το πλασ τον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ταῖς τῶν πατέρων ἀστραπαῖς καταυγασθέντες, ώς εἰς Παράδεισον τερπνὸν νῦν εἰσιόντες, τῆς τρυφῆς τοῦ χειμάρρου καταπολαύσωμεν, καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαυμβητικῶς, σκοποῦντες ἀμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, τῷ Σωτῆρι κραυγάζοντες· Εὔχαῖς αὐτῶν δὲ Θεός, μετόχους ἡμᾶς ποίησον, οὐρανῶν Βασιλείας σου.

Δόξα. Όμοιον.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μοναστῶν Παῦλον συμφώνως, σὺν Ἀντωνίῳ τῷ σοφῷ καὶ Εὐθυμίῳ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τοῖς λοιποῖς Πατράσι· καὶ τούτους καθικετεύσωμεν, ὅπως Χριστόν, ἀπαύστως ἐκδυσωπῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν θείαν καὶ πάμφωτον, ἐπιτελούντων μνήμην αὐτῶν, ἐν ἀσμασι δοξάζοντες, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Όμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνή, καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου Κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὕρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἀντώνιον ὁμοῦ, καὶ Εὐθύμιον πάντες, σὺν πᾶσι τοῖς λοιποῖς, θεοφόροις Πατράσιν, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, αὐτῶν τὴν μνήμην πανηγυρίζοντες, οἵτοι γὰρ τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς πρεσβεύουσιν, ἵνα ῥυσθῶμεν τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, λυτρωθέντες κολάσεως.

Δόξα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ως εἰς λειμῶνα ἀρετῶν ἀνθηφοροῦντα, τῶν θεοφόρων Ἀσκητῶν περιπατοῦντες, τῆς ὀσμῆς πληρούμεθα τῆς ἡδυπνόου, τοῖς ἄθλοις γὰρ στομωθέντες τῶν πειρασμῶν, τὸ σῶμα τῇ ἐγκρατείᾳ δουλοπρεπῶς, καθυπέταξαν πνεύματι, ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς, πολιτείαν βιώσαντες· δόξης οὖν ἡξιώθησαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Όμοιον.

Τῶν Ἀσωμάτων σου Χριστέ, καὶ τοῦ Προδρόμου, τῶν Μαθητῶν, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἅγιων ἀπάντων τε, καὶ τῶν Όσίων, πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρου καὶ ἀγαθῆς, Μητρός σου, ἐκδυσωπούμενος, δὸς ἡμῖν, τῷ φωτί σου πορεύεσθαι, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, τυχεῖν τῆς Βασιλείας σου, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου.

* * *

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν νύ φαλμὸν χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ὁν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με
ἡ μήτηρ μου.
Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Παντεῖς με ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα
τεταπεινωμένα.
Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἔμοι, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἔμοι.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἶνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Τῶν πατέρων, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ο είρμος.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ
ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον ἄδοντα καὶ
βιῶντα. Ἀσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντες ἐν ὡδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας,
θείους Πατέρας ἡμῶν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, οὓς ἥνεγκεν

Αἴγυπτος, Θηβαῖς καὶ Λιβύη, ἄπας τόπος, καὶ πόλις, καὶ χώρα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίροις Μοναστῶν ὁ ἀρχηγός, Ἀντώνιε πανένδοξε, Ἄμμοῦν ὁ θεοφόρος, τὸ τῆς νηστείας κλέος, Ἀρσένιε Ἀγγελε, κράτος τῆς ἡσυχίας, καὶ Ἄμμωνᾶς ὁ πνευματοφόρος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τέρπου σκεῦος ὅντως τοῦ Θεοῦ, Ἀγάθων ἵερόψυχε, Ἄχιλλᾶ καὶ Ἄμωη, τὰ ἀνθη τῆς ἐρήμου, Ἀνούβ, καὶ Ἀλώνιε, Ἄμοναθά, καὶ Ἀνθιμε, τῶν ἀρετῶν φαιδροὶ μαργαρῖται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύχνοι διακρίσεως ἡμῖν, ὑμνείσθω Ἀρης σήμερον, καὶ Ἀπολλῶς ὁ μέγας, ὑπακοῆς δὲ φῶτα, Ἀθρὲ καὶ Ἀκάκιος· τούτοις καὶ Ἀββακύρης, συνεκλάμπει, ὡς τις ἐωσφόρος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ορος πολιτείας ὑψηλῆς, ἀνέφανεν Αὔξέντιος, ἀθλητὴς δὲ ἀγνείας, Ἀβράμιος, ὁ μέγας, μεθ' ὧν Ἀφροδίσιος, στῦλος τῆς ἐγκρατείας ἀνεδείχθη, σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λάμπει ὡς ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ, ἐν ἀσκηταῖς Ἄμμωνιος καὶ ὁ θεῖος Ἀνίνας· αὐγάζει δὲ σὺν τούτοις, καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, Ἀγαπητὸς ὁ πάνυ, εἰ τις ἄλλος, σὺν τούτοις αὐγάζει.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τύμνοις εὐφημοῦμεν Ἱεροῖς, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὸν ἐν τῷ ὄρει λαμπρῶς, ἀσκήσαντα τοῦ Ἀθω, φωστῆρα τὸν μέγιστον πάσης τῆς οἰκουμένης οὗ πρεσβείαις σωζόμεθα πάντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βίοις θεοπνεύστοις ἀληθῶς, Παράδεισος ἐδείχθητε, τῆς Ἐκκλησίας σοφοὶ μακάριοι Πατέρες· οἱ πάντες κατ' ὄνομα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, τῷ Κυρίῳ ποιεῖτε ἀπαύστως.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πιστοί, τιμήσωμεν τοὺς Μάρτυρας, ἐν ἐτησίοις ωδαῖς, καὶ ἄσμασιν ἐν πίστει, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἄδοντες καὶ βιώντες· ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὑμνῷ, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Τίδον τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, ἄναρχον βασιλείαν, ἔξουσίαν, θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις, ὁ πανάγιος ναός, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγή, τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου, τὴν πόλιν σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

΄Ωδὴ β. Ἡχος πλ. δ. Ό εἰρμός.

Ἔιδετε, ἵδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ’ ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλάνθρωπος.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οσμῆς νῦν πληρούμεθα, ὡς εἰς Παράδεισον ἄλλον θέοντες, τῶν θεοφυτεύτων ἀρετῶν τῶν Ἀσκητῶν, ἃς ἐν ἐγκρατείᾳ, καὶ δάκρυσιν ἥνθησαν, ποικίλως καρποφοροῦντες, πολιτείας τῷ Θεῷ οἵ ὁσιώτατοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγας Βησσαρίων, πτηνῶν τὸν βίον ζῶν, ἄλλος Ἀγγελος, νέος Ἰὼβ πάλιν, ὁ στερβός Βενιαμίν· ἄλλὰ καὶ Βιτάλιος λαμπτήρ, πόρνας σώζων Θεῷ· Βυτίμιος δὲ ὁ θεῖος, καὶ ὁ κλεινὸς Βαβύλας, σὺν τούτοις ὑμνείσθωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τψει πολιτείας, οὐράνιος γέγονας ὡς Βενέδικτε, οἶκος δὲ σοφίας, ὁ ποιμὴν Βασιανός, ἄλλὰ καὶ Βασίλειός τις, ἥρε στέφανον ὑπακοῆς· τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, διαδείκνυσιν ἡμῖν ὑπακοῆς τὸ λαμπρόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τμνος Γελασίω, οὗτος ἀοιδιμος βασιλεὺς παθῶν· αἴνος Γερασίμω, ᾧ δεδούλευκεν ὁ θήρ· εἶκε γὰρ αὔτῳ, δι’ ἀρετῆς τελειότητα· δόξα καὶ Γερμανῷ, τῷ πατρί, σύν Γαῖᾳ τῷ σοφῷ θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δαυΐδ Θεσσαλονίκης, γέρας καὶ καύχημα, ὁ θεόληπτος Δανιήλ, αἰνείσθω ὁ ἐν θαύμασι πολύς, ἔργῳ δὲ καὶ λόγῳ Δανιὴλ ὁ τῆς Σκήτεως Διός τε καὶ Δάλματος, ἀρχηγοὶ τῶν μοναστῶν, ἔρεισμα πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αστέρων διαινγείας, ὑποταγὴ πολλῷ κρείττους ἔδειξεν, ὡς δύο φωστῆρας καταλάμποντας ἡμᾶς, Δομετιανόν τε καὶ Δομέτιον τοὺς θεόφρονας· σὺν τούτοις καὶ οἱ ἀνώνυμοι, ἐνδόξως ἀνυμνείσθωσαν.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολβος ἀκένωτος, πιστῶν τὴν λάρνακα προκατέλαβε, τῶν ὑπὲρ Κυρίου ἀθλησάντων εύσεβῶς, δεῦτε οἱ πιστοὶ μαρτυρικῶς τούτοις ἀσωμεν, καρπούμενοι τὰς ιάσεις τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων διὰ πίστεως.

Δόξα.

Τυπερτελεστάτη, Μονάς, ύπέρθεε τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ,
καὶ γίνεται μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' γίοῦ δὲ
φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη εἰσήγαγες, τῇ ἀνθρωπότητι ξένην γέννησιν, μόνη οὐχ
ύπεστης, τὴν ἐκ φύσεως φθοράν, ἀσπορον ἀφθόρως, τοκετὸν
ύπομείνασα, διὸ σε ὡς Θεοτόκον, κατὰ χρέος οἱ πιστοί, Ἀγνὴ
δοξάζομεν.

Ωδὴ γ. Ἡχος πλ. δ'. Ο εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, διὸ οὐκέτι πᾶσα κτίσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου Κύριε
φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον, εἰσιόντες ἀρετῶν, τῶν θεσπεσίων
Πατέρων, τοῖς τούτου γευσώμεθα, ἀειζωοπαρόχου, ἐμψύχου
τρυφήσεως, πιστῶς ἀνευφημοῦντες αὐτούς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τιμάσθω Εὐθύμιος, ὁ φανώτατος ἀστήρ, ὁ ἐωσφόρος Ἑλλάδιος,
Ἐφραὶμ ὁ θεόπνευστος, σὺν Εὐλογίᾳ τῷ πάνυ, οἱ ἔργοις καὶ
θαύμασιν, ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τιμείσθω ἐν ἀσμασι, Ζωσιμᾶς ὁ θαυμαστός, καὶ Ζαχαρίας ὁ
πάντιμος, καὶ Ζήνων, καὶ Ζώϊλος, Ἡσαΐας ὁ μέγας, Ἡλίας ὁ
ἐνδοξος, σὺν τούτοις γεραιρέσθωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Θέρμης Θεόδωρον, τὸν πανάγαστον ὑμνῶ, καὶ τοῦ Ἐννάτου
τὸν πάνυμνον· μεθ' ὧν καὶ Θεόδουλον, σὺν Θεωνᾶ ἀναμέλπω,
τιμῶ τὸν θεσπέσιον, καὶ μέγαν Θεοδόσιον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰνείσθω Θεόκτιστος, ὁ πανάριστος ποιμήν, καὶ ὁ ὑψίνους
Θαλάσσιος, ὁ μέγας Θεόδωρος, ὁ κληθεὶς Συκεώτης, σημείοις καὶ
τέρασι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀστέρες ἀνίσχουσιν, ἄλλοι πάλαι παμφαεῖς, ὁ κολοβὸς Ἰωάννης,
σὺν τοῖς ἐν τῇ κλίμακι, τρισὶ φαεσφόροις, σὺν πλείοσιν ἄλλοις τε,
ἐνδόξως καταλάμποντες.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τιμήσωμεν ἀσμασι, καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, οἱ συνελθόντες

φιλέορτοι, Μαρτύρων τὴν πάνσεπτον, καὶ ἐτήσιον μνήμην, ἀεὶ γὰρ πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε, καὶ ὑπέρθεε Μονάς, ἡ διαιρέσει τὴν ἔνωσιν καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἐν ἡμᾶς σύναψιν θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκηνήν σε θεότευκτον, προδιέγραψε Μωσῆς, τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτουσαν, Ἀγίων τὰ Ἀγια, προτυπῶν σου Παρθένε, τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, Χριστὸν σαρκὶ τραφήσεσθαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

”Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

”Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀντωνίου τὸ πρᾶον καὶ καθαρόν, Εὐθυμίου τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν, Παύλου Ἀρσενίου τε, τὸ ἀμιγὲς καὶ ἡσύχιον, Θεοκτίστου τὸ κλέος, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁσίων, ἀπάντων τὰ τάγματα, οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, καὶ συνευφημήσωμεν, ἐν ὥδαις σὺν τούτοις, Εὔπροαξίαν τὴν παρθένον, σὺν πάσαις ὑμνήσωμεν, γυναικῶν ταῖς θεόφροσι, καὶ συμφώνως βοήσωμεν, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα . Ὄμοιον.

Τοὺς δεσμοὺς διαφέρήξαντες τῶν παθῶν, ἐκολλήθητε πόθῳ τῶν ἀγαθῶν, δόξαν ὑπερκόσμιον, ἐν Χριστῷ ἐνεδύσασθε, ἐξ οἰκείων κόπων, εύρόντες ἀνάπαισιν, ἐγκρατείας πόνοις, τυχόντες τῆς ἄνω ζωῆς, ὅθεν ἐπαξίως συνευφραίνεσθε ἄμα, ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, γηθοσύνως ἐν ἄσμασι, τῷ Θεῷ παριστάμενοι, Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὄμοιον.

Εἰς ἵλιν ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί, δεινῶς κατεπόντισε, καταιγίς τῶν πταισμάτων μου, ἀλλ' ὡς τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, ἐπ' ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐπίβλεψον δέομαι, ρῦσαι ἀμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ ἀλάστορος Δέσποινα, ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' Ἇν ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'. Ως ἀπαρχάς.

Ως εύσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαιδρυνας, Κύριε, τὴν ὑφήλιον λάμποντα. Ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις, τούς σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας, διαφύλαξον, φάλλειν καὶ ἄδειν σοι· * Ἀλληλούϊα.

Ο Οἶκος.

Τοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς ἐνητένισα, λογισμοῖς θεωρῶν τὰ γινόμενα, καὶ μετρήσας αὐτῶν τὰ ἐπώδυνα, τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν ἐταλάνισα· ὑμᾶς δὲ μόνους ἐμακάρισα, τοὺς μερίδα καλὴν ἐπιλεξαμένους, τὸ παθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ μένειν σὺν αὐτῷ, καὶ συμψάλλειν ἀεὶ τῷ Προφήτῃ Δαυΐδ· * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὄσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχ. Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὅδωρ Εὐδοκία,

Ἄλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτῃ ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς ὅψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν συναθροίσασα. Υστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμανοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εύσεβείας καὶ μετανοίας λόγους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκόπου Θεοδότου, ἀποκαλύψει θείαις πεισθεῖσα· καὶ γὰρ ἔδοξεν ἐκστᾶσα ἑαυτὴν ὑπὸ Αγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Αγγέλους συγχαίρειν αὐτῇ τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῇ ὅψει δεινόν, βρύχειν καὶ καταβοᾶν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθείη.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτωχοῖς, ἀπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Αὔροηλιανῷ τῆς βασιλείας χρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυματουργήσασα δέ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκότα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπᾶται τὸν Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἔξετάζεται παρὰ Διογένους τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν, ἀφίεται. Υπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διογένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,

Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

Αὕτη ἔφυ γονέων εύσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφους δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λοιπῇ κακουχίᾳ τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδέδωκε. Καλύβην γὰρ πηξαμένη παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε, δάκρυσι διηγεκέσιν οὐ μόνον τὰς παρειὰς καταβρέχουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ γὰρ ἐσθήμασιν ἔχοητο. Περὶ δὲ ἀλεκτρυόνων ὡδὰς εἰς τὸν θεῖον ναὸν εἰσιοῦσα μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ Δεσπότῃ

τῶν ὄλων προσέφερε τὴν ὑμνωδίαν. Τροφὴν δὲ εἶχε φακόν, βρεχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμενε, σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένη. Ἀκριβῶς δὲ τῷ περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὕτε τινὸς ἐθεάσατο πρόσωπον, οὕτε τις τὸ ἔαυτῆς, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν γονάτων καλυπτομένη, λεπτὰ καὶ ἀσημα τοῖς προστυχοῦσι διελέγετο. Ἐν τούτοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἔαυτῆς ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστόν, μετὰ τῶν θεαρέστων αὐτῆς κατορθωμάτων, ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θάλαμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνη,
Ἀντωνίναν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἡ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεστρος καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκεύειν πλάνην,
Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἰς τούπισω τράχηλον ἐξειλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τοῦ ὁσίου Μαρτυρίου, κτίτορος τῆς μονῆς ἀγίας Τριάδος ἐν Ζέλενετς τῆς Νοβογοροδίας. (†1603)

Καὶ τὸ ἔξῆς τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος, μνείαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἀγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

Στίχ. Ψυχαῖς Δικαίων, ὃν ἀεὶ μνήμη μένει,
Χοὰς μενούσας, προσκομίζω τοὺς λόγους.

Ταῖς τῶν ὁσίων σου πάντων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἄχος πᾶς Νη Ω

Ωδὴ α'.

A σμα α να πεμ ψωμεν λα οι τω θαν μα στω Θε
 ω ημων τω α παλ λα ξαν τι τον Ισ ρα ηλ δ8 λει
 ας Δ ω δην ε πι νι κι ον α δον τες και βο ων τες Δ

α σω με εν σοι τω μο ο νω Δε σπο τη

΄Ωδὴ β'.

I ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο
 Θε ος η μων ο προ των αι ω νων γεν νη θεις εικ
 τχ Πα τρος και εκ της Παρ θε νχ επ ε σχα α
 των πλην αν δρος κυ η θεις και λυ σας την α μαρ τι αν
 τχ προ πα τρος Α δα αμως φι λα ανθρωω πος

΄Ωδὴ γ'.

O υκ ε στιν α α γι ος ως ο Κυ ρι ος και
 8κ ε στι δι και ος ως ο Θε ος η μων ον ν
 μνει ει πα σα κτι σις και 8κ ε στιν α γι ι ος
 πλην σχ Κυ ρι ε φι λα ανθρωω πε

΄Ωδὴ δ'.

E ξ ο ρας κα τα σκι 8 Λο γε ο Προ φη η
 της της μο νης Θε ο το κριμελλοντος σαρ κρσ θαι θε ο
 πτι κως κα τε νο ο η σε και εν τρο ο μω
 δο ξο λο γει σθην δυ ν να α μιν

΄Ωδὴ ε'.

Tης των πα θων με α χλυ ν ος ως εκ νυ κτος
βα θυ τα της λυ τρομε νος **v** οδ θρι ι ζειν α ξι ω
σον το πνε ε εν μα μθ δε ο μαι **A** εν φω τι η
με ε οαστων σω ων προσταγ μα α των χριστε **v**

΄Ωδὴ ζ'.

Sυ νε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε **χ** εκ πται
σμα των πολλων **v** και προ σπι πτο ντα τοις οι κτιρ μοις σα **A**
ως τον Προ φη την Κυ ν οι ε σω ω σο ον με **v**

΄Ωδὴ ζ'.

Oτχς Παι δας δρο σι σας εν κα μι νω **A** και παρ
θε νον φυ λα ξας την Τε κχ σαν σε με τα το κον **v** ευ
λο γη τος ει Κυ οι ι ε **v** ο Θε ο οστων Πα τε ρων
ημων **v**

΄Ωδὴ η'.

X **A**ι νχ μεν εν λο γχ μεν προ σκυ νχ μεν τον Κυ οι
ον **v**

Tον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε ν^ν τω Μω ν ση
 μν στη ρι ον γνω ρι σαν τα Κυ ρι ον ν μνει τε ^Δ και αι
 ν περ ν ψ^ψ τε εις παν τας τ^τας αι ω ω να α α
 ας

* * *

Ο διάκονος. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

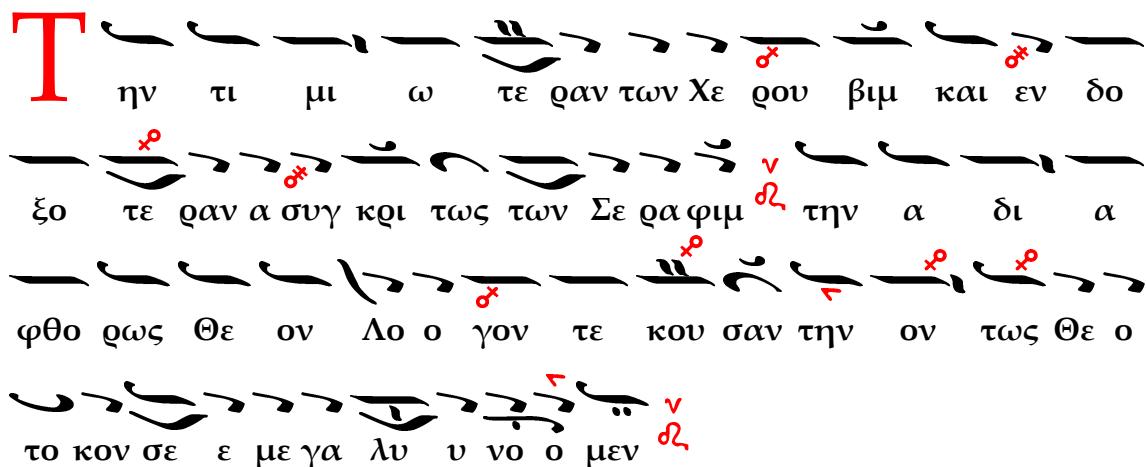
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ ^ν την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

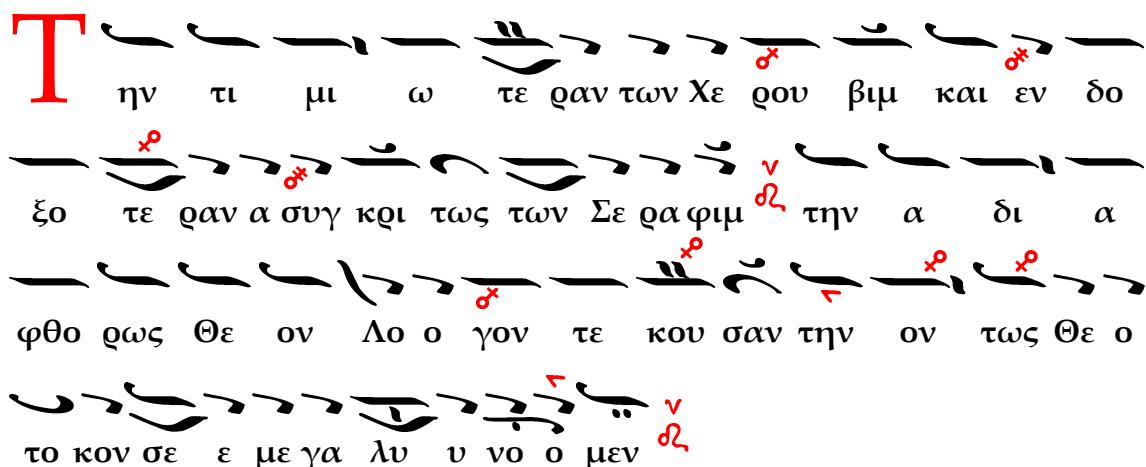
2 Ὄτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἴδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ ^ν την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

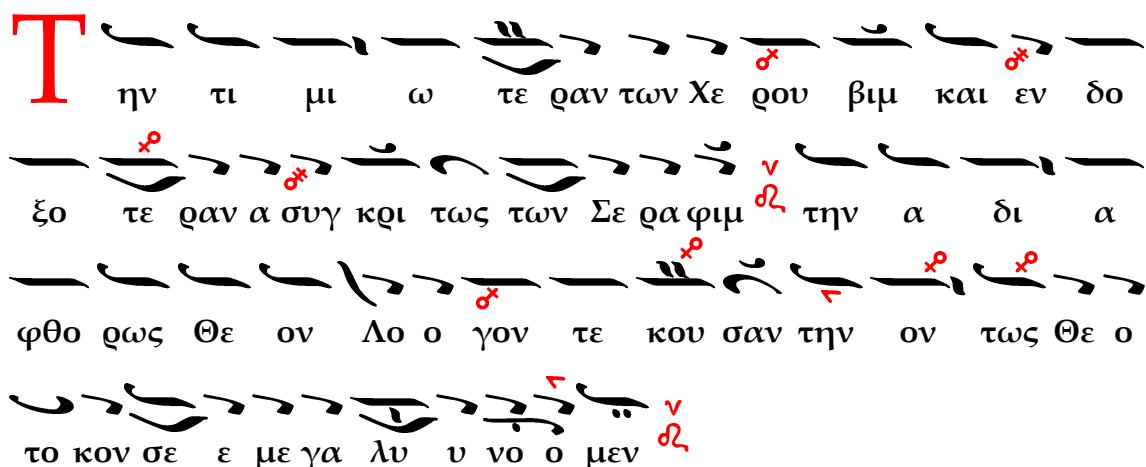
3 Ὄτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι

Αύτοῦ ἔως αἰώνος.

Tην τι μι ω τε οαν των Χε οου βιμ και εν δο
ξο τε οαν α συγ κρι τως των Σε οαφιμ ^ρ την α δι α
φθο οως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κου σε ε με γα λυ ν νο ο μεν ^ρ
ῳδὴ θ'

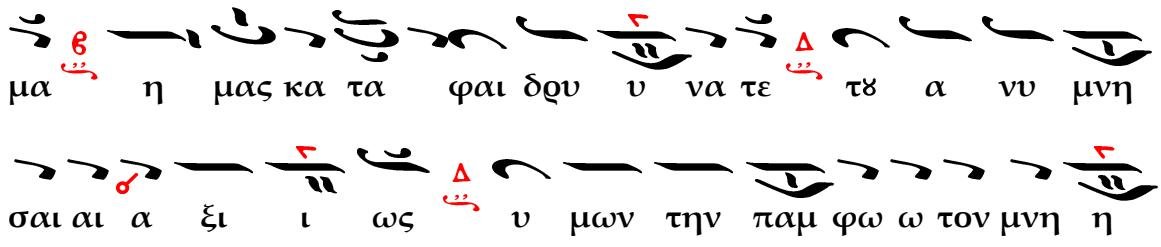
Tον προ δη λω θεν τα εν ο ο ο οειτω νο μο θε
ε τη ^Δ εν πν οι και βα τω το κου τον της α ει παρ
θε ν^ρ εις η μων των πι στωων σω τη οι αν ^Δ νυ
νοιοις α σι γη τοιςμε γα λυ νο με ε εν ^ρ
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.
Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναικες ἀκουτίσθητε. Ἡχος Δι θ

Oι κο σμον α αρ νη σα α με νοι ^Δ και τον Σταυ
ρο ον α οα με νοι ^ρ πλη θυς ο σι ω ων Πα τε ε ε
ρων ^Δ συν τοις χο οοις τω ων Μαρ τυ ν οων ^ρ I ε οαρ
χων ο μη η γυ οις ^Δ και Γυ ναι κω ων το συν ταγ

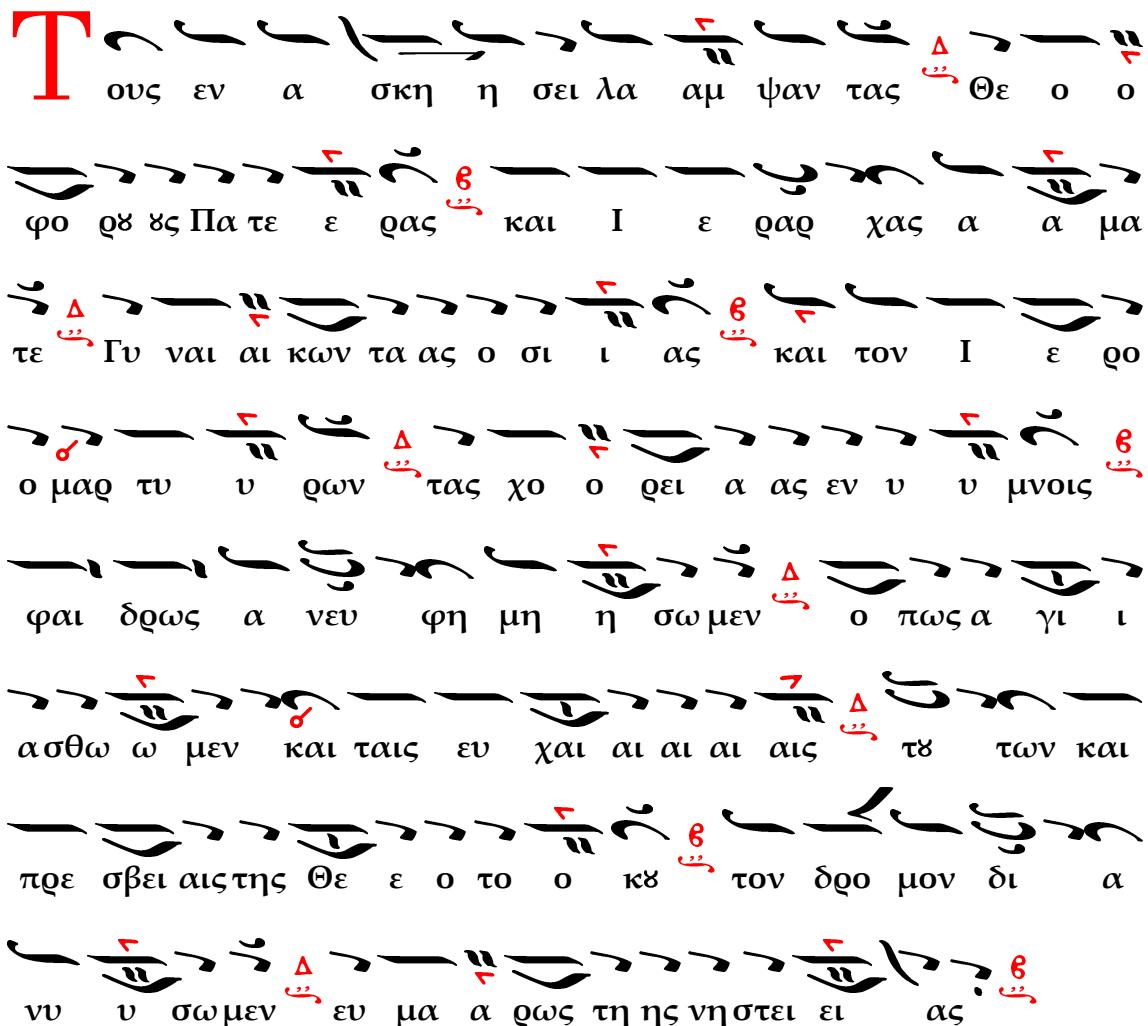

 μα η μας κα τα φαι δρυν υ να τε τ8 α νυ μνη
 σαι αι α ξι ι ως υ μων την παμ φω ω τον μνη η

 μην

Ἐτερον.

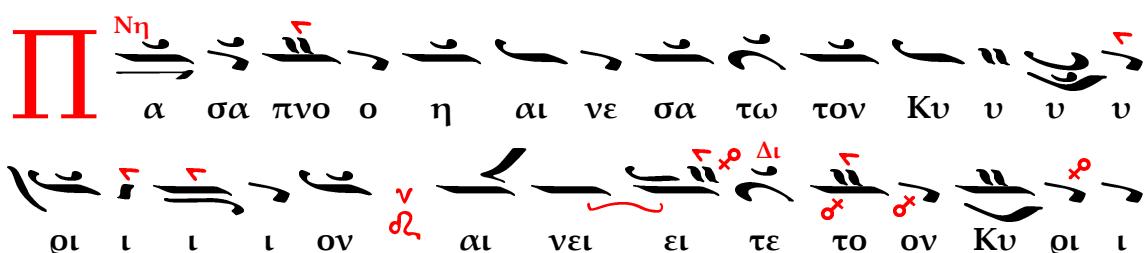
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἡχος πά Δι θ

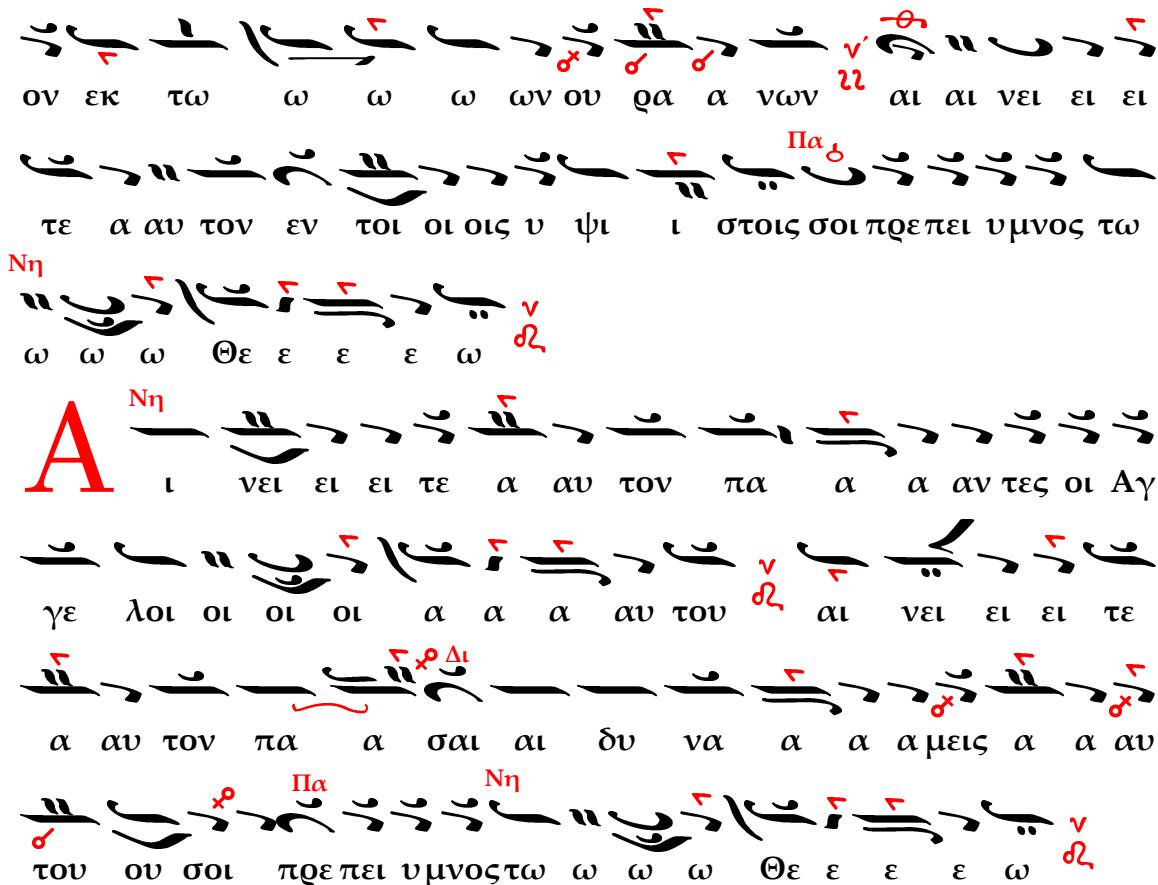
 Τ ους εν α σκη η σει λα αμ ψαν τας Θε ο ο
 φο ρ8 ρ8 πα τε ε ρας και I ε ραρ χας α α μα
 τε Γυ ναι αι κων τα ας ο σι ι ας και τον I ε ρο
 ο μαρ τυ υ ρων τας χο ο ρει α ας εν υ υ μνοις
 φαι δρως α νευ φη μη η σωμεν ο πως α γι ι
 ασθω ω μεν και ταις εν χαι αι αι αι αις τ8 των και
 πρε σβει αις της Θε ε ο το ο κ8 τον δρο μον δι α
 νυ υ σωμεν εν μα α ρως τη ης νηστει ει ας

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἡχος πᾶ Νη 2

 Π ^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Ku ν ν ν
 qι l l l l ov αι νει ει τε το ov Ku qι i

 ον εκ τω ω ω ω αν ου ρα α νων **υ** αι αι νει ει ει
Πα
 τε α αν τον εν τοι οι οις ν ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω
Nη
 ω ω ω Θε ε ε ε ω
A **Nη**
 ι νει ει ει τε α αν τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αν τον **υ** αι νει ει ει τε
Σ **πα** **Nη**
 α αν τον πα α σαι αι δν να α α α μεις α α αν
 του ου σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ιστωμεν Στίχους δ', καὶ φάλλομεν
 τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ο ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἡχος **π** **η** **Ω**

χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ **αι** νει τε αν
 τον κα τα το πλη θοστησμε γα λω συ νησαν τ⁸
T ην των Πα τε ρων α παν τες πλη θυν ο σι ως α
 σκη σα σαν **ε** εν ω δαις εγ κω μι α σω μεν πισ τοι **υ** τ⁸
 I ε ραρ χας δε χρι στ⁸ **ρ** εν φη μη σω μεν α σμασι **ε**
 θε ο φρο νως ο μο ψυ χως α δελ φοι **υ** εν εγ κρα
 τει ει α γαρ ε ζη σαν **ρ** και εν νη στει α κα θα

οα ^Δ
 και τς χρι στς 8 κα τε τρα νω σαν ^Δ
 Eu α γγε λι ον η μιν ^v μεθ ων α νυ μη σω με εν Γυ
 ναι κων τας θε ο φο ρας και λαμ πρας ^Δτην αν των πο
 ο λι τει ει ει αν ^v θε ο πρε πως ζη λαν τες εν ψυ
 χη ^Δ ι να εν ρω μεν ε κει πλημ με λη μα των την συγ
 χω ρη η σιν ^v

Αίνειτε αύτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος ^Δ
 αι νει τε αν τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα ^v

Τ ους εν α σκη σει λαμψαν τας φαι δρως ο σι ως τε
 ζη σαν τας ^Θ εν φη μη σω μεν εν δο ξως α δελ φοι ^Δ ως
 βι ο τευ σαν τας κα λως ^Δ προς ζω ην την αι ω νι ον ^Θ
 εν σε βως με τοι κι σθεν τας εν χα ρα ^v προς λη ξιν τε την
 α νω λεθ ρον ^Δ και μα κα ρι αν την ε κει ^Δ δι α

ρε τη ης και σε μνο τη τος ^Δ εν θυ δρο μη σαν τας
 ι δρ ^v α ξι ως τι μη σω με εν ο πως τυ χω μεν ε
 λε 8ς εκ Θε 8 ^Δ τη αν των πα α ρα κλη η η σει ^v

και Αι ω νι ου δο ξης και χα ρας ΔΔ και ρυ σθω
 μεν των ε κει α πα ραι τη η των κο λα σε ε ων ΔΔ
 Σ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ ΔΔ αι νει τε αυ τον
 εν χορ δαιαις και ορ γα νω ΔΔ
I ε ραρ χων α παν των ο ρο ρος Δι και ων ο
 μη γν ρις Χ Α σκη των τε και ο σι ων Γυ ναι κων ΔΔ των
 βι ω σαν των ευ σε βως ΔΔ δν σω πη θεν τες χα ρι
 τι Χ ι κε τεν σα τε τον μο νον α γαθον ΔΔ και πα νοι
 κτι ιρ μο να Κυ ρι ον ΔΔ τη οι κτει ρη σαι και η
 μας ΔΔ και της ε κει ει κα τα κρι σε ως ΔΔ ρυ σθει
 η με εν δι α παν τος ΔΔ ταις προ σεν χαις ν μων σο φοι
 και μελ λη σης α πο λαν σε ως τρου φαν δι η νε
 κως ΔΔ εις αι ω να ας αι ω ω ω νων ΔΔ α γαλ λι ω
 με νοι τε και η μεις ΔΔ αι νον υμ νοις α πα α αυστως τω
 Ζω ο δο τη α να κρα ζο ον τες ΔΔ
 Σ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εύήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

 τον Κυρι ον

Η ε ο πρε πη πα νη γνωιν πι στοικρο τη σωμεν

ση μερον εν τη μνη μη των Α γι αν δα ψι λως I

ε ραρ χων και Α σκη των και I ε ρο μαρ τυ ν

ρων και ο σι αν Γυ ναι κων και εν σε βων των γαρ

φθαρ τω αν κα τε φρο νη σαν και των προ σκαιρων α

λη θως και ως α ρα α χνην η γη σαντο και

ως περ σκυ βα λα Αν τα ι να κερ δη σω σι ι τον χρι

στον και τα βα σι λει α Αν τα και τα θει α α ε

κει ει ει να α οφ θαλ μος 8κ ει ει δε 8 8ς ου δε

η 18 σε πο τε αν πρε σβει αις ο Θε ος ρυ σαιφθο ρα

αςταςψυ χας η ημων

Ἔχος Πα

Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και

A γι ω Πνευ μα α α τι

Ο ^{Πα} σι οι οι Πα α τε ε ε ρες ^{Δι} εις πα α α
 σα αν τη η ην γην ^{Δι} ε ξηλ θεν ο φθο ο ογ γος των
 κα το ο ορ θω μα α τω ων ν ν ν μων ^π δι
 ω ων εν τοις ου ρα α νοις ^{Δι} εν ρε τε μι σθο ον τω ω
 ων κα μα α τω ων ν ν ν μων ^π των δαι μο νων
 ω λε σα τε τας φα α α α λα α α αγ γας ^{M Δι} των
 αγ γε ε λων ε φθα σα α α τε τα α τα αγ μα α
 α α τα ^{Πα} ων το ον βι ι ον α με εμ πτως ε ε ε
 ζη λω ω σα α α α τε ^π παρ ρη σι α αν ε
 ε χο ον τες προ ος Κυ ν ν ν ρι ι ο ο
 ο ο ο ο ο ο ον ^π ει ρη η νην
 αι τη η η η σα α α α σθε ^{Πα Δι} ται αις ψυ χαι αι αις
 η η η η μων ^π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ **K** αι νυν και α ει ^{Δι} και εις τάς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Θ ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
νη η βλα στη σα σα τον καρ ποντης ζω ης σε ι κε
τευ ο μεν πρεσβευ ε Δεσ ποινα με τα των Ο σι ι
ων και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη
ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ὕχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν ν ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α

Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ ν ν ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα το Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες I
 η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα
K ν ν ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
 Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν
 του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α
 μαρτι ι ας του κο σμου
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
 εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
 ας
O τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
 ρι ος I η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
 μη ην
K αθ ε κα στην η με ραν εν λο γη σω σε και αι
 νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
 αι ω να τον αι ω νος
K α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αν

The image shows three lines of musical notation. The top line starts with a large red letter 'Γ'. The middle line starts with a red letter 'Π'. The bottom line starts with a large red letter 'Ε'. Each line contains lyrics in Greek, written in black, with some letters highlighted in red. The notation consists of vertical stems with horizontal strokes above them, indicating pitch and rhythm.

۶۱

Kυριε προσεκα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μουν

1

O Τι παρασοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο οσσουουτοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και γι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ ν νν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νωνα μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Α ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος ^{Δι} α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^{Πα} α γι ο

ος α θα α α α να α α α τος ^{Δι} ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α α ας ^{Δι}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων.

Ὕχος Λ Δι - Θ

Ο θεος των πατερων η μων ^Δ ο ποιων α
ει μεθη μων κατα την σην ε πι ει κει αν ^β μη α
πο στη σης το ε λεος σ8 αφη μων ^Δ αλλα ταις
αν των ι κεσι αις εν ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω
ην η μωω ων ^Δ

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὡραν·
καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
‘Ο διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἔξαπλα.

Ὕχος ΠΔ Νη 2

Κυρι ε Ε λε ε η σον ^β
Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ^β
Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β
Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^β

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ὕχος ἄμδηνη ζ

Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε ε ε η σον ζ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε ε ε ε η η η σον ζ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε ε ε η η η σον Δ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε ε ε η η η σον ζ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε ε ε ε η η η σον ζ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv v ν qι ε E λε ε ε ε ε ε η η η σον ζ
Ἄθανασίου Καραμάνη.

Ὕχος ἄμδηνη ζ

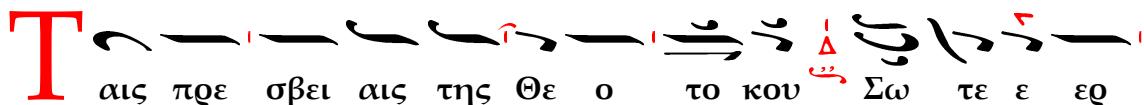
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε ε ε η σον ζ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E ε λε ε η σον ζ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E ε λε η σον Δ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε η σον ζ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε ε η σον ζ
Ὕχος ἄμδηνη ζ
Kv qι ε E λε ε ε ε η σον ζ
καὶ δὲ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Οὐτὶ πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δὲ ἐκ τῆς γράδης καὶ δὲ ἐκ τῆς Γ' ωδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

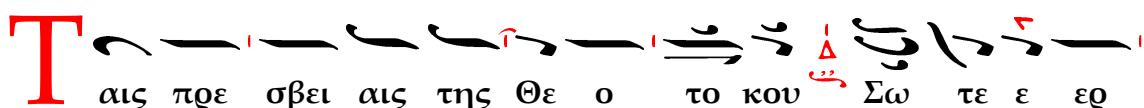
Ἄντιφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ια' (91).

Ἅγιος Ἰωάννης Αἱ Θεοὶ

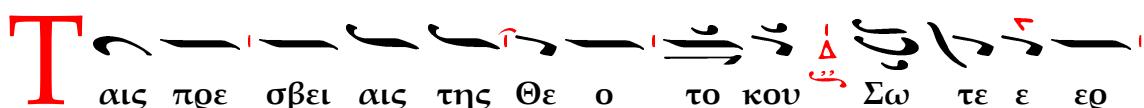
Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὄνοματί σου, Ὑψιστε. (Ἔα' 2)

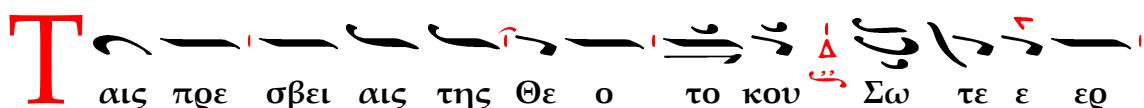
Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ γύκτα. (**Τια'** 3)

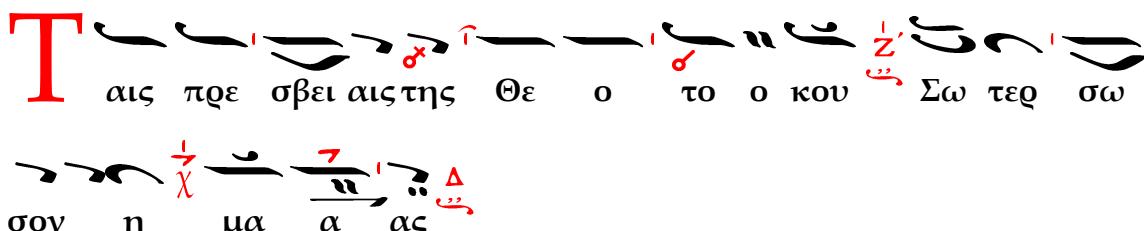
Σπίχ. γ. Ὅτι εὕφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (**Ταξ' 5**)

Σπίχ. δ'. "Οτι εύθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ἔαρ' 16)

Δόξα. Καὶ νῦν.

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄντιφωνον Β'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς Κβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Κβ' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σ8 σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Κβ' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σ8 σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δ

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Κβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σ8 σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δ

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Κβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σ8 σω σον η μας Κυ ρι
ε

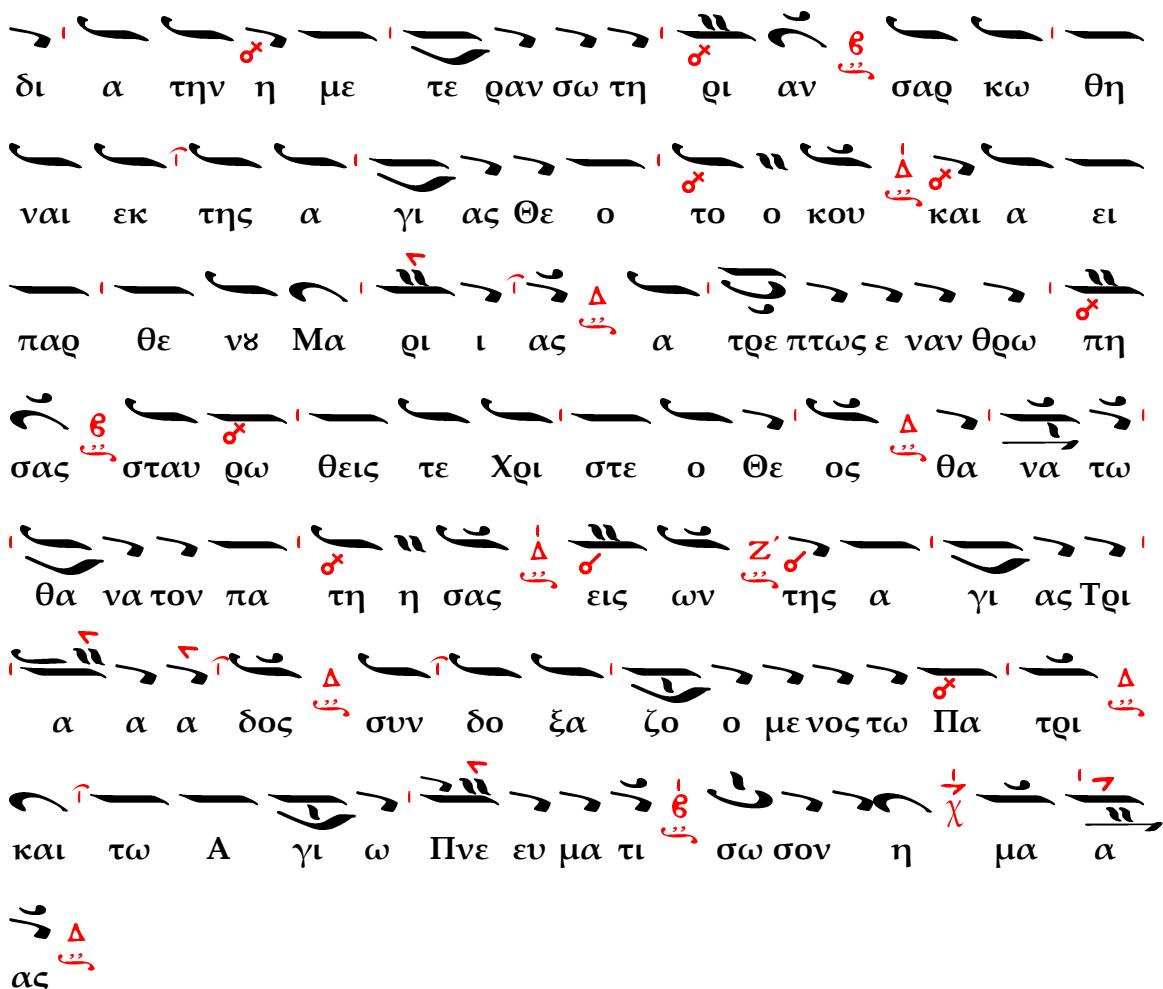
Δ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

K αι ννυ και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Δ

O Mo vo γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

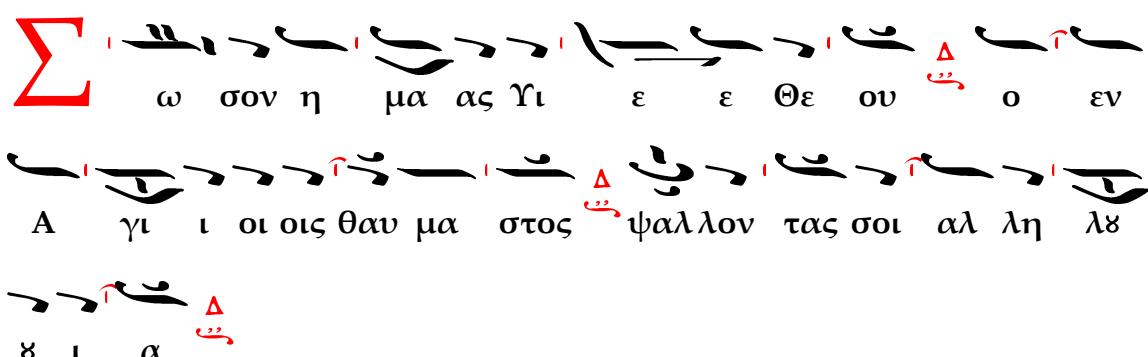

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

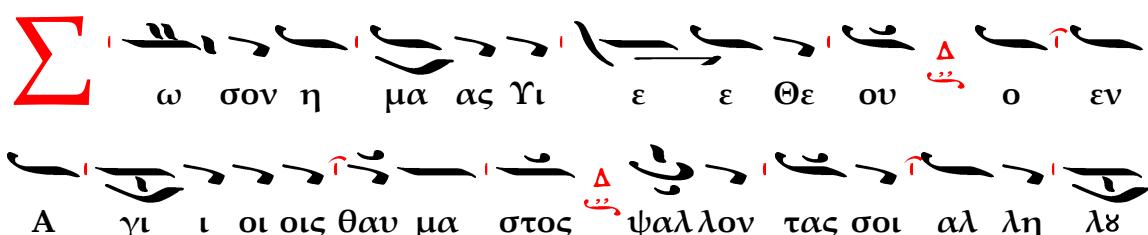
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς Κδ' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (Κδ'1)

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Κδ'2)

Α
ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν

Στίχ. γ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Κδ3)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη

λας ι χ α α α

* * *

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἡχος Δι Θ

Δ ε εν τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας γι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

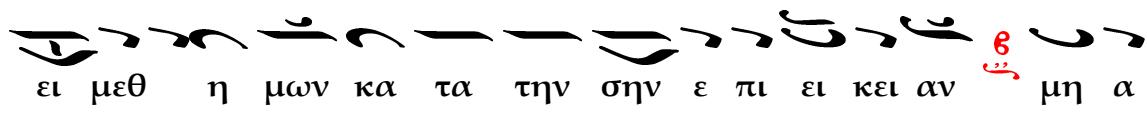
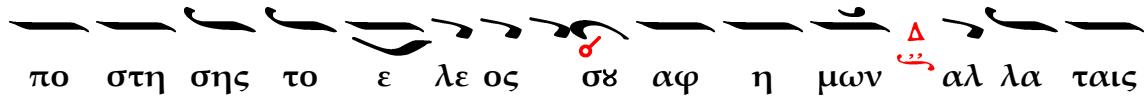
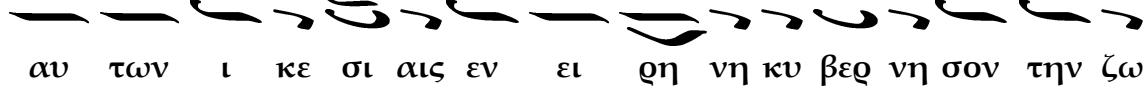
ψαλλον τας σοι αλ λη λας ι α

* * *

Ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων.

Ἡχος Δι Θ

Ο Θε ος των Πα τε ρων η μων ο ποι ων α

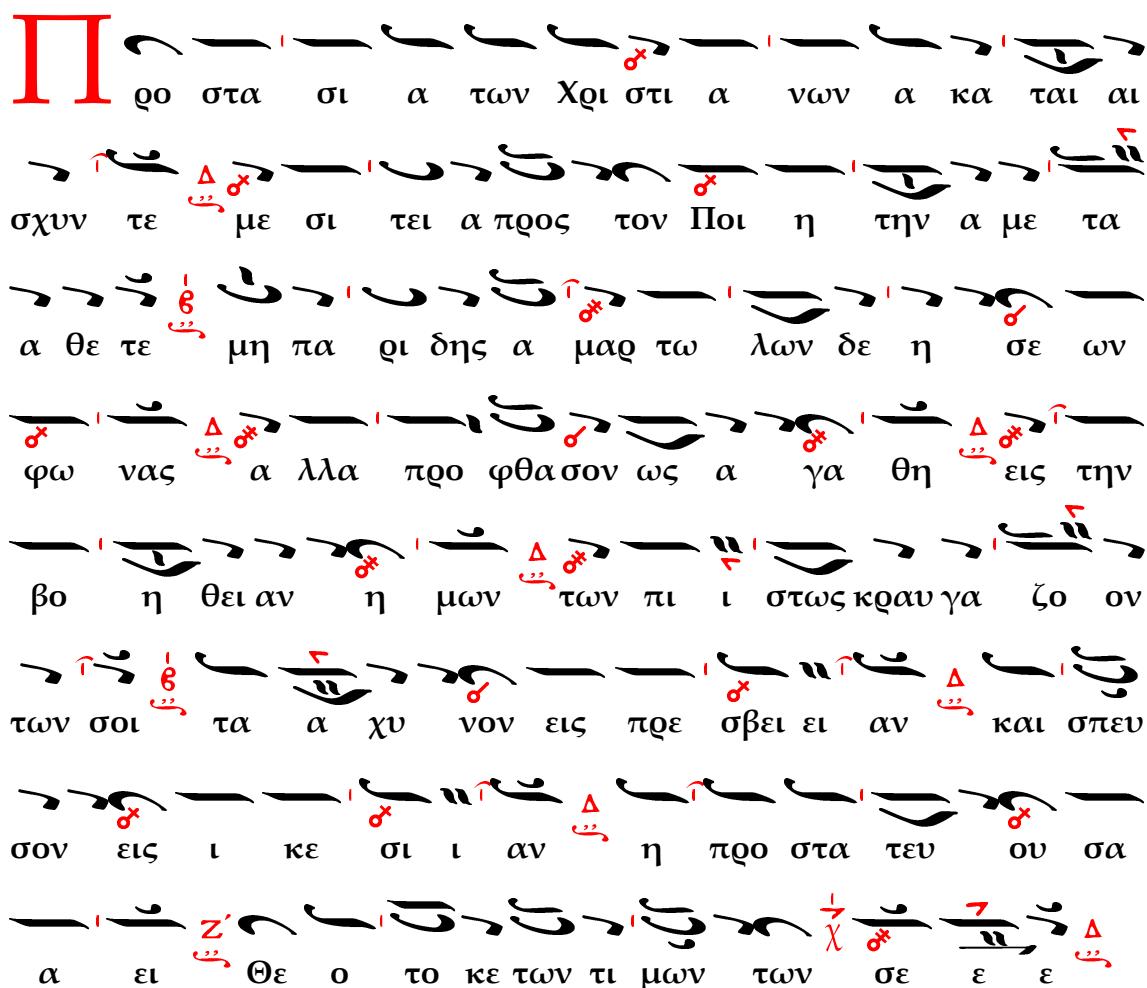

 ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι ει κει αν μη α

 πο στη σης το ε λε ος σ8 αφ η μων αλ λα ταις

 αν των ι κε σι αις εν ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω

 ην η μων

Είτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἄχος Δι Θ

 Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΓΥΜΝΟΣ

Ὕχος Δι Θο

A

α γι 1 ο 0 ος 0 0 ο Θε 0 0 ο ος

α α γι 1 ο 0 ος 1 1 ι σχυ 90 0 0 ος α

α γι 1 ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο 0

ov η μα ας Δ

Τό τρίτον.

A

γι ος ο Θε 0 0 ο 0 0 0

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ 90 ο ο ο ος Δ

α α γι 1 ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ov η μα ας Δ

Δ

ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνε εν μα

τι Δ

K

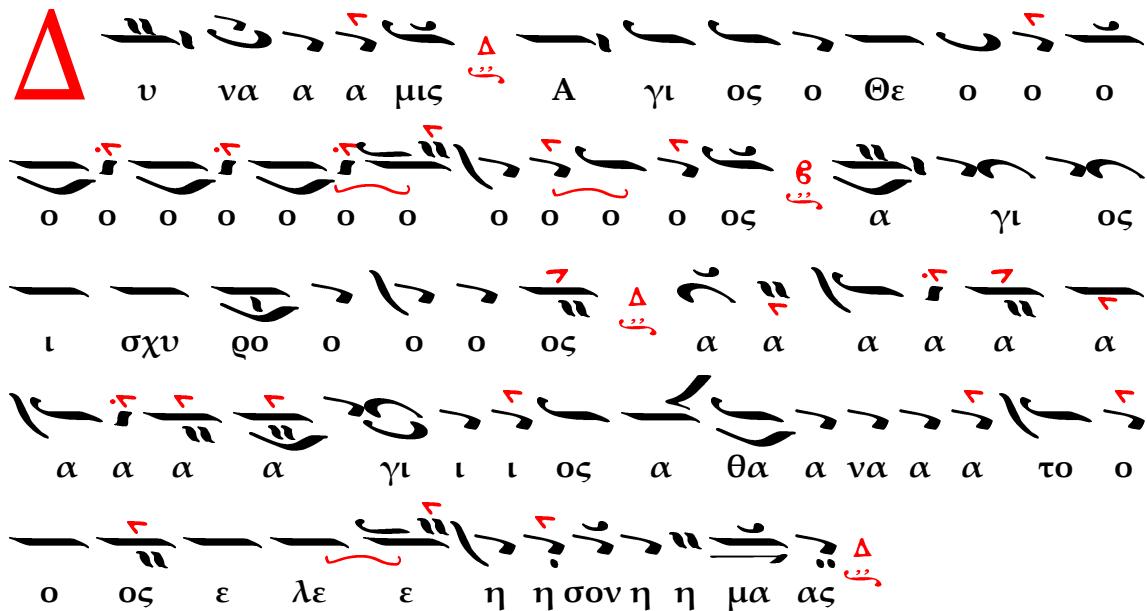
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην Δ

A

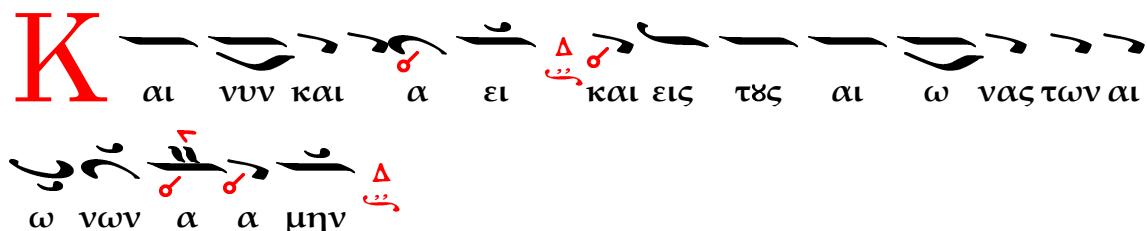
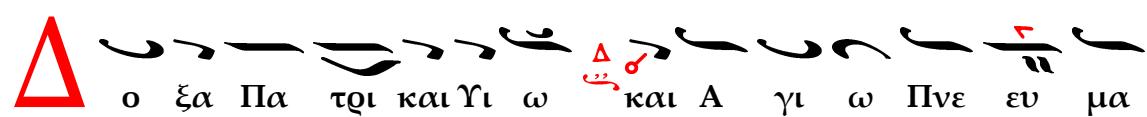
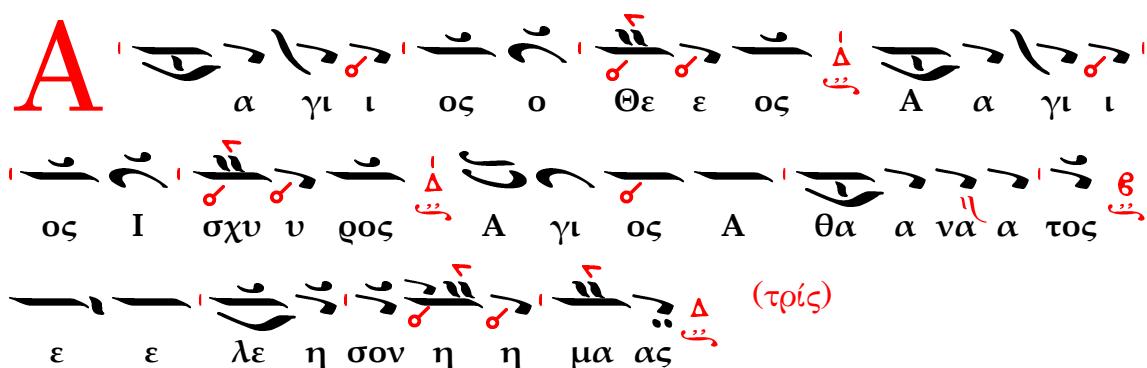
α γι 1 ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ov η μα ας Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἄχος Δι Θ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἅχος Δι Θ.

A α α α γι ι ι ι ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος Δ

A α α α α γι ι ι ι ο ο ο ο

ος ι ι ι ι ι σχυ ν ο ο ο ο ο

ος Δ

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Δ α α α θα α α α α α α

α α α α α α ηα α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος Δ

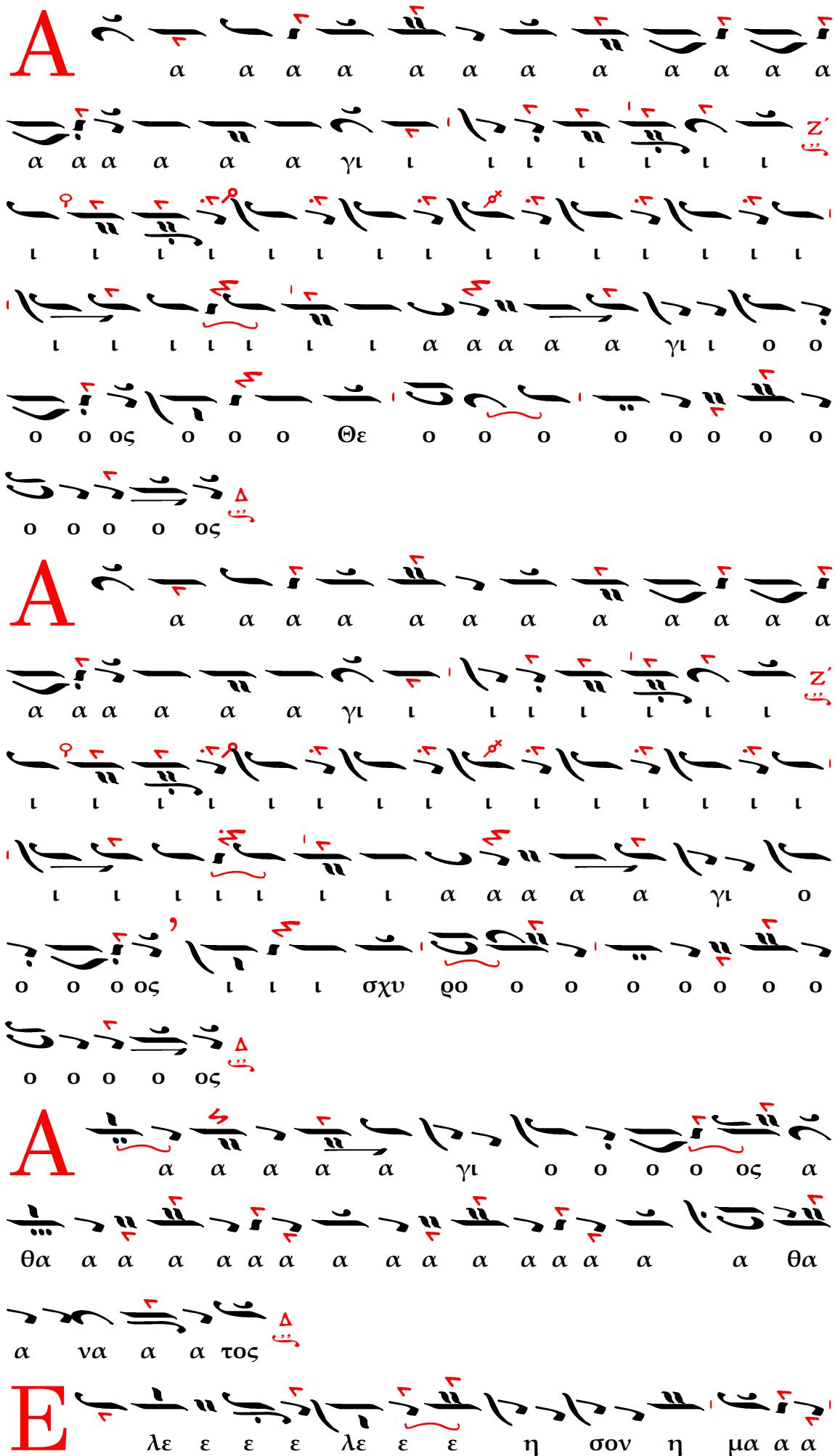
E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας Δ

Ἐτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἅχος Δι Θ.

N ε ε ε Δν υ να α α μις Δ

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῶν ὁσίων, ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς κζ̄ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

(Γαλ. ε' 22-28, Σ' 1-2)

‘Ο ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Προκείμενον ἥχος βαρύς.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

“Η ὁ ψάλτης.

“**Ὕχος** Γα φ

K αν χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αν των

A σα τε τω Ku ρι ω α σμα και νον η

αι νε σις αν τ8 εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων

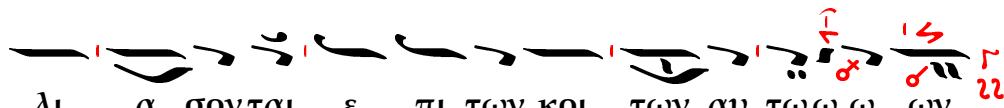
K αν χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αν των

Aι υ ψω σεις τ8 Θε ου εν τω λα ρυγγι αν των

καιρομ φαι αι δι στομοι εν ται αις χερ σιν αυτων

K αν χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

 λι α σονται ε πι των κοι των αυ τωω ω ων
Ο διάκονος Σοφία.

Ο ἀναγνώστης:

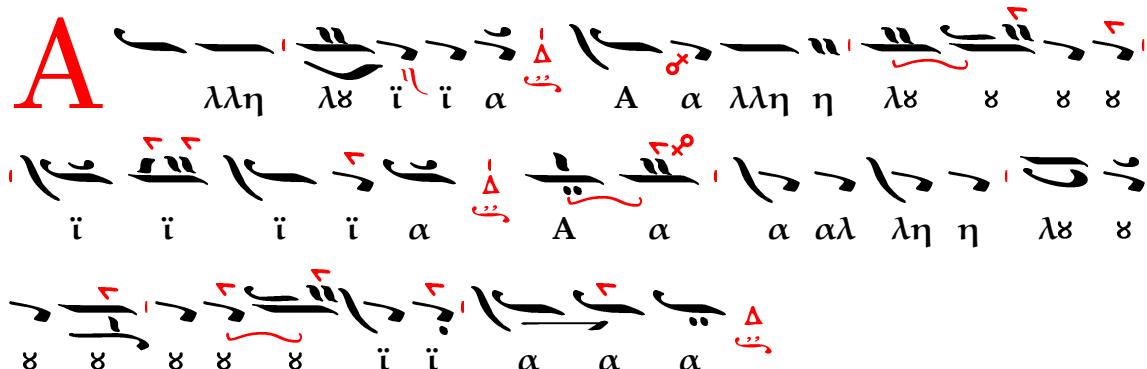
Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ὀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστιν νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ [Ιησοῦ] τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

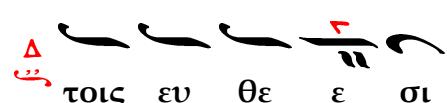
Ἀλληλούϊα (γ). Ἡχος β'. (Ψαλμὸς ια').

Ἡχος Δι θ

A λλη λ8 ᾱ ᾱ α A α λλη η λ8 8 8 8
 ᾱ ᾱ ᾱ ᾱ α A α α αλ λη η λ8 8
 8 8 8 8 8 ᾱ ᾱ α α α

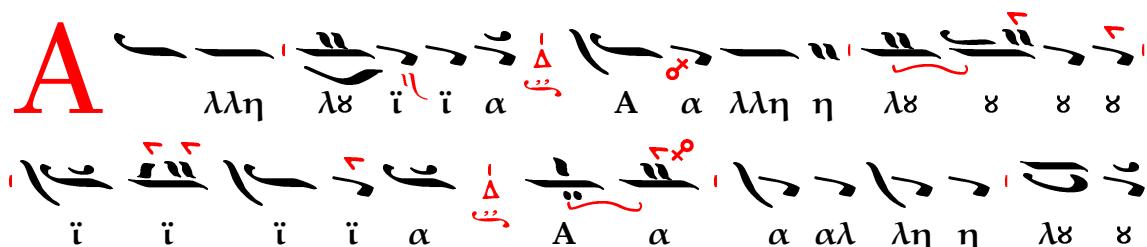
Στίχ. α'. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

 τοις εν θε ε σι

 πρε ε πει αι αι αι νε ε ε σις

A λλη λ8 ᾱ ᾱ α A α λλη η λ8 8 8 8
 ᾱ ᾱ ᾱ ᾱ α A α α αλ λη η λ8 8

ν ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ
8 8 8 8 8 8 8 8 8 8

Στίχ. β'. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, Δ ἐν αὐλαῖς τοῦ

Θεοῦ ὑμῶν Δ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ
ε ε ξαν θη η η σθ 8 8 σιν Δ
8 8 8 8 8 8 8 8

A λλη λλη ḥ ḥ α Δ ḥ ḥ ḥ
λλη λλη ḥ ḥ α Δ ḥ ḥ ḥ
8 8 8 8 8 8 8 8

ii ii ii ii α Δ ḥ ḥ α αλ λη η λλη λλη
ii ii ii ii α Δ ḥ ḥ α αλ λη η λλη λλη
8 8 8 8 8 8 8 8

ν ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ ḥ
8 8 8 8 8 8 8

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

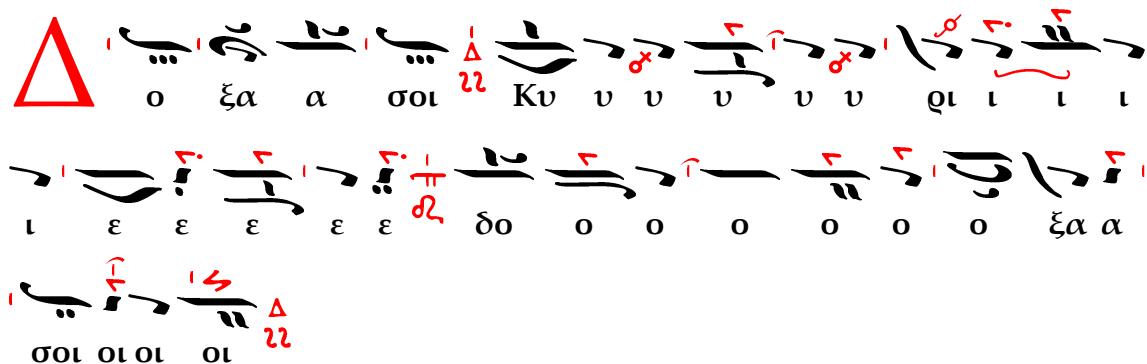
(Τῆς ἡμέρας, Σαββάτου πρὸ Τυρινῆς).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Γ' 1-13).

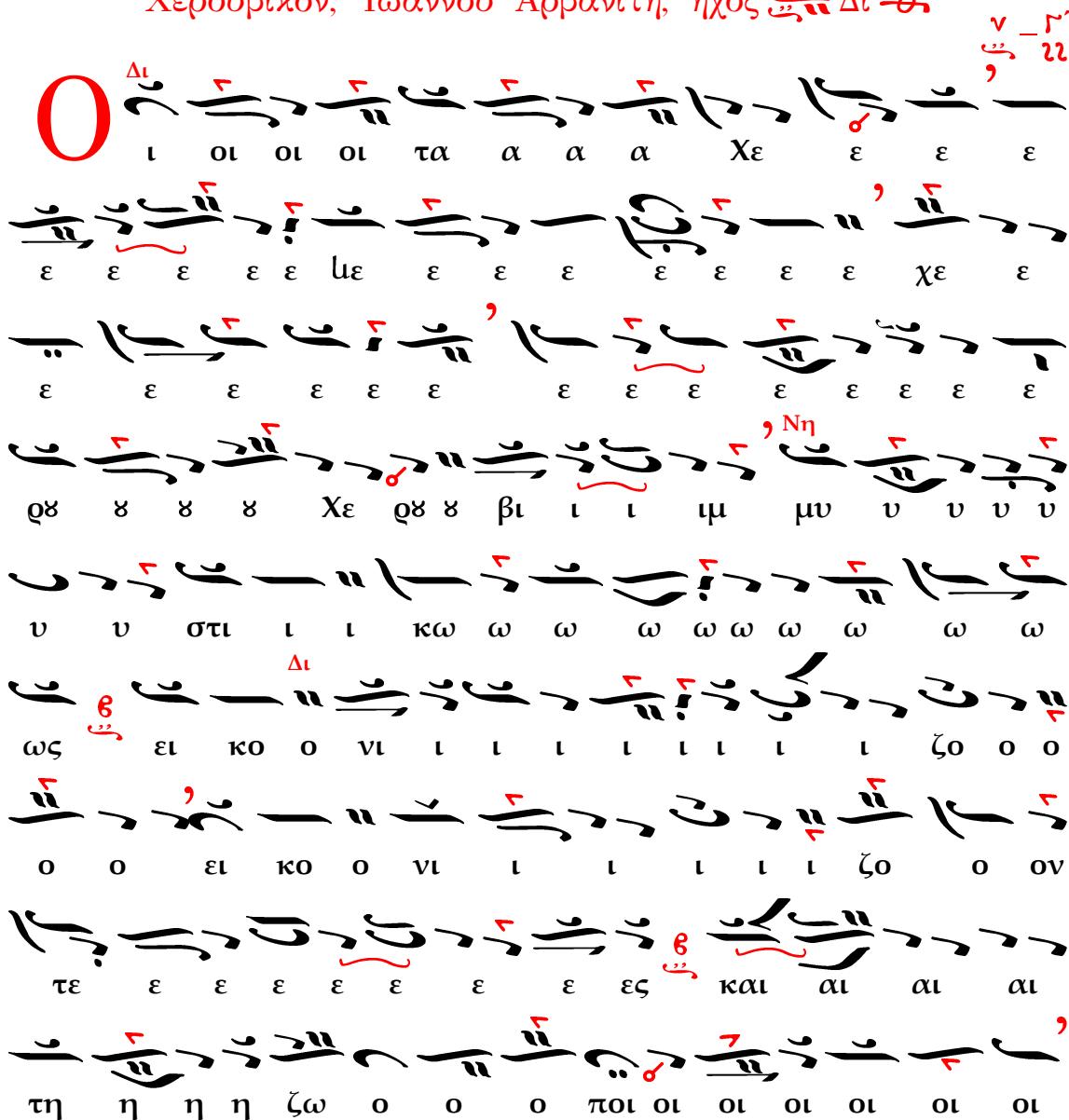
Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε δὲ τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὄταν οὖν ποιῆσ έλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου, ὅπως ἦ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ (αὐτὸς) ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ως οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς, οἵδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρείαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
δόφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς δόφειλέταις
ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Αμήν.

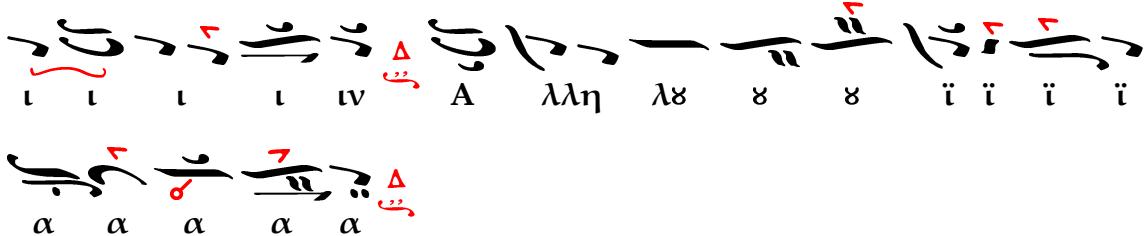
Ἡχος ἵν Δι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἡχος Δι - Θ

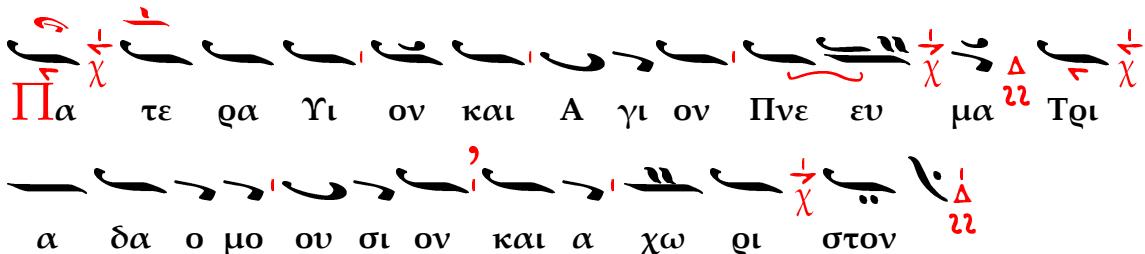

ζω ο ο ποιοι ω ω Δ Τρι ι α α α α ηα α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α α
 γι ι ι ι ο ο ον ν ν μνοο ο ο ον Ζ
Μ, Β& προ σα α α δο ο ο ν μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες Δι πα α α α α α σα α α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην Ζ α
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν Δ
Ω ο τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α Δ
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων ν
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Δ Ται αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ο Q8 8 8 με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

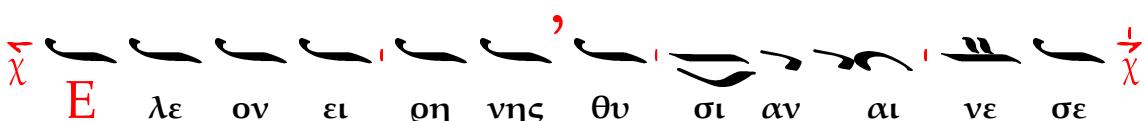
Τὰ Λειτουργικὰ,
ώς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἔχος ιἰ Δι ρ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Άμην.

يَهُودا
ως

χ Και με τα του Πνευ μα το ος σου ρι

χ Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

χ Α ξι ονκαι δι ι ι ι ι και ον

χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ρι πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις ν ψι ι στοις ρι εν λο γη

με νος ο ερ ρι χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ρι ω σα να εν τοις ν ψι ι ι

ι ι ι στοις ρι

χ Α μη η ην

χ Α μη η η ην

χ Σε ν μνου ου μεν ρι χ Σε εν λο γου ου με ε ε

εν ρι Σοι εν χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η χ μω ω ω ων ρι

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἡχος Δι

Δι
 Αξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον Δ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν Δ των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι υμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως Δ των
 Σε ε ρα α α φι ι υμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κον ου ου ου ου σαν 6 την ου τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ ν νο ο ο με
 ε ε ε εν Δ

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἅχος Βαρύς Ζω

E
 ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ν ο ει ει εις μνη η μο ο ο

 συ ν νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ώς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οι ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.
Σύντμησις Ἰωάννου Τραπεζούντιου.
Προσαρμογὴ Εμμ. Φαρλέκα.

Ἡχος οὐκ εἰσὶ γένεται

αι αι αι λαι αι αι αι αι ε ε ε ε σται αι
 δι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι αι
 αι αι ε ε ε σται δι ι και αι αι ο ο ος Α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 ια α α α α α α α α αλ λη λ8 8 8
 8 8 8 8 8 8 Δι 8 8 8 8 λε ε ε ε ε ε
 λε χε ε ε ε ε ε γε ιε ε ε ε ε λε
 ια α α λε ια α ια α λε ε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
 ιε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
 ιε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α
 α α α

Πα Κε Δι

Hχος Δι ο

Eι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε πον ρα νι ον εν ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν
 τες ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν Δι

Ἅχος Δι Θ.

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κυ ρι ε o πως α νν μνη σωμεντην δο o
ξαν σ8 o τι η ξι ωσας η μας Δ των α
γι ων σ8 με τασ χειν μν στη ρι i i i ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω o λην την η
με ε ραν Δ με λε των τας την δι και o συ u νην σ8
A λλη λ8 ii α A λλη λ8 ii α A λλη
λ8 ii α α α

Ἅχος Δι Θ.

Ἐ i η το o νο μα Κυ ρι 8 εν λο γη με
νον α πο τ8 νν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)
Τ o o νο μα Κυ ρι 8 ει η εν λο γη
με ε ε ε ε νο o o ov z α πο τ8 νν και ε ως
τ8 αι ω ω νο o os